

[Ragnhild Andersen.]

gen, at De samvirkende Invalideorganisationer har været i udvalget og opfordret det til at forhøje tillægget med i hvert fald 50 pct. De peger på, hvor dårligt mange unge invalidepensionister med børn sidder i det i sammenligning med andre, og anfører bl. a., at invalidepensionisternes indtægt i hovedstadsområdet kun er 35 pct. af den uflagerte arbejders.

I betragtning af, at folketetinget for nylig afviste den kommunistiske gruppes forslag om en almindelig forbedring af både folke- og invalidepensionisternes forhold ved at nedstemme vore forslag om forhøjelser, må vi holde for, at invaliditetstillægget må højere op end med de 6 kr. om måneden, udvalget går ind for. Jeg erindrer, at den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Kaj Andresen, ved første behandling sagde, at det var et meget beskedent invaliditetstillæg, man havde i forvejen. Men hvad skal man så sige om en forhøjelse på 6 kr. pr. måned? Det er alt for beskedent, og jeg opfordrer derfor udvalget til mellem anden og tredje behandling — det kan jo nås endnu — at forbedre lovforslaget, således at man i hvert fald giver invaliderne en 50 pct.s forhøjelse af tillægget. Vil man ikke det — hvad jeg meget håber man vil — må den kommunistiske gruppe forbeholde sig at stille ændringsforslag herom ved tredje behandling.

Må jeg tilføje, at vi ikke finder det rigtigt, når man nu foreslår, at forhøjelsen af ikke alene denne, men også de andre ydelser, bistands- og plejeydelse og invaliditetsydelse, først skal træde i kraft den 1. oktober i år. Nu har det i måneder været kendt, at ministeren anbefalede, at forhøjelserne af tillæggene og ydelserne skulle træde i kraft den 1. april i år, og derfor er det ikke rigtigt nu at ændre det til den 1. oktober. Ganske vist ved vi godt, at det vil give ekstra arbejde i kommunerne, men det skulle jo ikke være uoverkommeligt at efterbetale disse forhøjelser.

Ændringsforslagene nr. 9, 12, 13, 14, 15 og 17 har vi ingen bemærkninger til. Vi er tilfredse med forbedringen ved ændringsforslag nr. 16, der betyder, at man ved indkomstopgørelsen vil se bort fra mindre arbejdsindtægter, som stammer fra person-

ligt arbejde, som pensionister, der er anbragt på alderdomshjem, plejehjem el. lign., udfører. Jeg vil gerne tilføje, at min gruppe havde håbet på en almindelig forbedring af fradragsreglerne, særlig for folkepensionister, hvis indtægt hidrører fra personligt arbejde. Især efter at man nylig gennemførte lettelser for selvpensionisterne, er fradragsbestemmelserne vedrørende indtægt ved personligt arbejde ikke mere rimelige for de mindrebemidlede folkepensionister. Da der imidlertid ikke er ændret herved i lovforslaget eller i udvalgets betænkning, forbeholder vi os at vende tilbage til dette spørgsmål.

Angående de noget skærpede bestemmelser i ændringsforslag nr. 18 til § 20 om, at invalidepensionister og ansøgere om invalidepension har pligt til at underkaste sig undersøgelse og indlæggelse til observation og behandling, vil jeg gerne sige, at den kommunistiske gruppe opfordrer til at fare med lempe her, ikke mindst når det drejer sig om de noget ældre invalidepensionister. Forudsætningen for denne fremgangsmåde må efter vor opfattelse under alle omstændigheder være, at man kan anvise sådanne mennesker arbejde, de kan klare, og hvorved de kan have normal fortjeneste. Kan man ikke det, er man efter vor opfattelse ikke berettiget til at inddrage pensionen.

Ændringsforslagene nr. 19-24 og nr. 26 har vi ingen bemærkninger til. Nr. 27 er som flere af lovforslagets ændringer en følge af den allerede vedtagne lov nr. 111. Om ændringsforslag nr. 28 har jeg allerede på et tidligere tidspunkt sagt, at jeg opfordrer udvalget til at overveje, om man ikke kan sætte forhøjelserne i kraft fra den 1. april, som det faktisk var stillet i udsigt ved lovforslagets fremsættelse.

Jeg vil gerne sige et par ord om folke- og invalidepensionsbidraget, som i lovforslagets § 33 foreslås til 1¼ pct. af det beløb, hvoraf indkomstskatten til staten beregnes. Min gruppe opfordrede ved første behandling til, at man alt i alt nøjedes med et bidrag til folke- og invalidepensionen på 1 pct. Udvalget har ikke rørt ved dette spørgsmål, men vi mener fortsat, at det må være tilstrækkeligt med den ene procent, og jeg opfordrer altså til at overveje endnu en gang, om man ikke kan nøjes med 1 pct.